

{ אז נדברו }

פרשת ויגש תש"פ | עלון מספר: 447 | לסדר: "ויאמרו החייתנו"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

האם יכול להיות שאני לא מושלם? האם אפשר לסבול כזו מחשבה?

אנחנו נמצאים בעיצומם של הפרשיות התובעניות של וישב מקץ ויגש ויחי שהמסר שמועבר בהם לאורך כל הדרך הוא חד ונוקב: **יש שנים עשר שבטים!!!** וכל אחד מאיתנו ממוקם באיזשהו שבט... ונדרש מאיתנו להכיל את השני... לקבל אותו... למסור עליו נפש... ולדרוש את אחוותנו... וכל זמן שזה לא יקרה הרי לא יגיע התיקון השלם... **וכעת אני אגלה לך סוד כמס...** בפרשה כתוב **ותחי רוח יעקב אביהם!!!** פתאום השכינה שוב חזרה ושרתה על יעקב אבינו... **מה קרה??** אז בפשטות מה שכולנו יודעים זה שעד עכשיו יעקב אבינו היה עצוב שיוסף איננו... אבל ברגע שהוא שמע שיוסף חי... אז הוא שמח ולכן חזרה אליו השכינה... נכון?? **אבל הזוה"ק אומר משהו אחר לגמרי!!! הזוה"ק אומר דבר איום ונורא!!!** כל זמן שיהודה ויוסף לא מדברים ולא מבינים אחד עם השני!!! אז אין יחוד קודשא בריך הוא ושכנתיה... ולכן!!! השכינה הסתלקה מיעקב... אבל ברגע ש-ויגש אליו יהודה... אם ברגעים אלו במצרים יהודה מתחיל לנהל משא ומתן הדדי עם יוסף... באותו רגע!!! אי שם בארץ ישראל השכינה הקדושה פתאום חוזרת ושורה על יעקב אבינו... מה יש?? מה קרה?? **יהודה ויוסף כעת מחובקים!!!** אם עץ אפרים ועץ יהודה מתחברים ולקחת אחד אל אחד והיו לאחדים... מיד מגיע התיקון השלם... ופה!!! פה אנחנו תקועים עד עצם היום הזה!!! התיקון השלם עדיין מחכה שיוסף ויהודה יגשו אחד אל השני ויכירו אחד בשני.

ברשותך קורא יקר: **השבוע נדבר על מנשה ואפרים!!!** בפרשה הקודמת ראינו שליוסף נולדו שני בנים!!! אפרים ומנשה!!! בפרשה הבאה הם יגיעו להתברך אצל יעקב אבינו ואז יתפתח ויכוח מסתורי בין יעקב ליוסף... יוסף מצד אחד מחשיב את מנשה יותר מאפרים!!! ואילו יעקב אבינו עונה לו: ידעתי בני ידעתי! במילים אחרות: אני מבין את הטענה שלך; אני מבין למה אתה חושב שמנשה קודם... ובכל זאת אני חולק עליך ואפרים עוד יותר קודם ממנשה. מה פה המשא ומתן?

הביאור בזה הוא כך:

לאחר מכירת יוסף, כולנו יודעים שהאחים חזרו בתשובה... אבל אשמים אנחנו וכו'... וגם דמו הנה נדרש... אבל צריך לדעת שלא רק האחים חזרו בתשובה!!! **גם יוסף חזר בתשובה!!! גם יוסף עבר שינוי!!!** והשינוי שיוסף עשה התבטא במה?? **ב"נשני אלוקים בית אבי!!!** יוסף קורא לבן שלו על שם מה...?? **על שם החולשה שלו!!!** שכחתי את התורה!!! כל שמו ומהותו של מנשה הוא על שם **חסרון מסוים** שיש ליוסף!! כלומר: עד המכירה... יוסף לא יכל לסבול מצב של חוסר שלימות... כן... יוסף שבכל מהותו הוא שלימות לא יכול להכיל אפשרות של חוסר שלמות... ולכן "ויבא יוסף את דיבתם רעה אל אביהם..." לא משנה כעת מה הייתה הטענה שלו על שבטי י-ה... מה שבטוח הוא... שהם היו צדיקים גמורים **ובכל זאת!!!** יוסף מצא כמה נקודות שהם לא היו לגמרי לגמרי מושלמות בתכלית. והוא לא יכל לסבול את החוסר שלימות הזו... והנה... קורה מה שקורה ויוסף הורד מצריימה... ושם הוא זוכה להגיע לשלימות הכי גדולה ולשיעור קומה הכי מרומם שלו... שם הוא עומד בניסיונות הכי קשים והוא מקבל את התואר "צדיק יסוד עולם..." **אבל!!!**

למרות!!! למרות ששם הוא קונה את השיעור קומה הגדול שלו... **בד בבד זה כרוך בכמה מחירים יקרים...** יוסף נאלץ לשכוח תלמודו... וגם תוך כדי העמידה בניסיון הרי "ויפוזו זרועי ידיו..." על הדרך הוא מאבד עשרה ילדים... כי... כי כידוע... **אין לגמרי לגמרי מושלם!** גם עבודת ה' הגדולה והנשגבת ביותר יש פה ושם כל מיני קרעקץ... יוסף לומד במשך הזמן במצרים לקבל מצב של **חוסר שלימות!!!** שלמרות שהוא יוסף ולמרות שהוא חותר לשלמות חסרת פשרות!!! אבל עדיין צריך להיות מוכן למחירים ולויתורים!!! יוסף כבר מבין שאי אפשר להיות מושלם בההכלל... ולכן למרות שזכיתי להיות מרכבה לספירת יסוד... ואני הליגער יוסף הצדיק... אבל יש לזה מחיר נשני אלוקים בית אבי... ושכחתי תלמודי... ולא נורא... בדיוק בשביל זה יש לי עוד אחד עשרה אחים!!! שהם ישלימו את החסר שלי!!! אני אהיה הצדיק יסוד עולם שלהם... והם יהיו התלמידי חכמים שלי...

יוסף מקבל את זה!!! מקבל את המחיר הזה!!! הוא כבר לא נלחם בעובדה הזו!!! כן... תתפלא לשמוע... יוסף עומד מול חסר קיים שהוא שכח תלמודו. ובמקום להכריז על מלחמת עולם כדי להחזיר את החור והחוסר שלימות שנפערה אצלו... לא!!! הוא מקבל את החסרון הזה... הוא מקבל את החוסר שלימות הזו... **ולא סתם!!! לא רק שהוא מקבל את זה!!!** אלא הוא עוד קורא לבן שלו על שם החסר הזה!!! מנשה נקרא על שם "נשני אלוקים"!!! **ולמה? תקשיב טוב למשפט הבא:** כי אצל יוסף... להכיל מצב של חוסר מושלמות!!! זו טרגדיה!!! זה הרבה הרבה יותר קשה מלהיות מושלם!!! יוסף מוכן הרגע להיכנס לבונקר 14 שנה וללמוד שוב את כל התורה כולה... זה הרבה יותר קל לו מלהודות בחסר הזה ש... שזה מה שיש... (כמובן שאנחנו לא יכולים ללמוד מזה לעצמנו... ברור שסתם אדם משלנו שכח תלמודו מחויב לחזר אחריו מדין השמר פן תשכח... רק אצל יוסף שהיה לו מאוד ברור השליחות שלו שהיא להחיות עם רב... היה ברור לו שכעת זה לא רצון ה') אצל יוסף להכיל מציאות של חסר ולחיות איתו זו עבודת חיים!!! **ובדיוק לכן!!!** יוסף קורא את שם בנו "נשני אלוקים בית אבי!!! יוסף שמח להציג בפני אחיו את ההישגים המרשימים שהוא הגיע אליהם במצרים... הנה... תראה... במשך השנים שהייתי במצרים למדתי להכיל מציאות של **חוסר שלימות!!!** פונה יוסף לאחיו ואומר: גשו נא אלי... אל תפחדו... אני כבר לא יוסף של פרשת וישב... אני כבר לא יוסף שלא מסוגל להכיל חוסר שלימות... אני כבר יוסף שיש לו ילד ששמו ומהותו היא "נשני אלוקים בית אבי"!!! **המשך בעמוד 6 בגיליון זה...**

**להשתתפות
בהוצאות הגליון:**

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

אליך, בחור ישיבה הלומד עיון!!! כן.. עיון!

מישהו אמר לי שאני תמיד חייב להגיד הפוך ממה שחושבים... תמיד בפורים אני אדבר דווקא על תשעה באב וכו'... ואם ככה הוא אומר כנראה שהוא צודק... ולמה אני אומר את זה??? **כן... כי זה בדיוק מה שאני הולך לעשות עכשיו!!!** אם שמת לב בשבועות האחרונים כתבתי כמה מאמרים בחשיבות של לימוד דף היומי... ככה כתבתי עד עכשיו... **ומעתה!!!!** כל זמן ששערי האולמות הענקיים של יד אליהו ארנה ובניני האומה עדיין לא נפתחו... אפשר היה באמת לדבר לגופו של עניין בחשיבות העצומה של לימוד דף היומי!!! כל זמן שהתזמורת של אירועי הסיומים על שלל זמריה עדיין לא פצחה בגיל ורגן... עדיין אפשר לדבר על הדף היומי מהמקום שלו כדף גמרא שמפגיש את קודשא בריך הוא וישראל ואורייתא! לעודד עוד ועוד יהודים להיכנס למחזור החדש... **אבל!!!!**

עכשיו.. בימים אלו ובשעות אלו שהאירועים כבר בעיצומם... וכל הפרוז'קטורים והזקורים מכוונים לאותם שזכו וסיימו דף היומי... **והנה... אתה בחור בן עליה...** עומד מול הענק הזה... והמרשים הזה... והתזמורת הזה... וההמוניות הזו... ואחרי כל זה אתה חוזר לבית המדרש הישן שלך שם בישיבה... ואז למחרת אתה שוב מגיע בבוקר לסדר א' וקעת נדרש מן שוב!!! שוב לשבת מול אותו דף גמרא שכבר קרוב לחודש שאתה יושב עליו וחורש עליו והופך בו והופך בו!!! מעמיק בו **ומעיין** בו מכל כיוון...

וכאן משהו עלול לפתע להתערער מבפנים...

רגע... מה בכלל העניין ללמוד את העיון הזה?? הרי סיום הש"ס אני לעולם לא אוכל לעשות מהקצב הזה... (גם אם אני אכפיל ואשליש את מרוצת הקצב הנוכחית בעיון... גם אז אני לא אוכל לסיים ב-150 שנה הקרובות...)? ואז מתחילים להגיע כל מיני מחשבות עייפות כאלו... בשביל מה אני צריך את העיון הזה?? איזה הישג יצא לי מזה?? אני אף פעם לא אוכל להגיד הדרן על לימוד עיון... **אז לאן לאן זה חותר??** ובפרט!!! בפרט שלימוד העיון בישיבה זה לא מהדברים הקלים... ממש לא!!! אז גם לירוק דם... גם לקום בבוקר... (סו"ס סדר א' כידוע הוא 'לפנות' בוקר) וגם לא להגיע מזה לשום הישג משמעותי בידיים... **זו מחשבה מעיקה שעלולה לצוץ!!!**

כן... רבבות אלפי ישראל סיימו את הש"ס בבקאות וכל גדולי ישראל מגיעים לכבד ולהשתתף באירועי הסיום... ואילו אני לומד רוב היום עיון ומשקיע את הנשמה בעיון... ואף אחד מגדולי ישראל לא הולך להשתתף בשום אירוע סביב העיון שלי הזה **כי אין על מה...** אז לאן? לאן פני מועדות בעיון הזה?? איזה דבר טוב יש בכל זאת בעיון הזה??

לכן דווקא עכשיו!!! דווקא כשהדי התזמורת ברקע!!! דווקא כעת כשאירועי סיום הש"ס בעיצומם ואירוע רודף אירוע ואנחנו לא יודעים לאיזה אירוע לבחור ללכת... דווקא עכשיו ראיתי לנכון לדבר אחת ולתמיד על הלימוד הכ"כ מעורפל והלא מוגדר... הנקרא בשם **עיון!!!**

אני מודה שזה נשמע איפכא מסתברא... בדיוק עכשיו לדבר על זה... אבל כאמור... יש סיבה נחוצה למה דווקא עכשיו לדבר על זה... **כדי להעמיד את המשקל המקביל!!!** כן... דף היומי חשוב מאוד... ומי שרוצה חומר בנושא מוזמן לבא אלי... יש לי רשימה ארוכה של מאמרים בנושא... **אבל עדיין!!! נא לא לאבד את הראש...** עדיין אתה הבחור בן עליה שמסוגל ללמוד עיון... אסור לרגע להתבלבל ולחשוב שהעיון שלך פחות חשוב... נכון אמנם שהפרוז'קטורים כעת לא מכוונים לכיוון של העיון... אבל בשביל זה יש לך ראש של עיון!!! בשביל לא להתבלבל ולהמשיך לעמוד בגאון מאחורי לימוד העיון שאתה דבק בו ותמשיך לדבוק בו...

ביאור מסרת והישגי העיון - בעמוד 4-3 בגיליון זה

במה אני יכול להתחזק בצום עשרה בטבת??

בשבוע הבא יחול צום עשרה בטבת!!! שכיודע שלמרות שהוא צום יחסית קל ועובר מהר... אבל בהיבט ההלכתי הוא נחשב כאחד הצומות היותר חמורים שדוחים אפילו שבת... עכ"פ אנחנו צמים יום שלם על המצור שהיה על חומת ירושלים!!! זאת אומרת: יש לנו עסק לא רק עם בית המקדש... אלא גם עם ירושלים... בעשרה בטבת לא קרה שום דבר לבית המקדש... רק לירושלים... ואם תשים לב: באופן כללי יש לנו הרבה עסק עם העצים והאבנים של ירושלים... כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו... מה זה???

תכל'ס... מה הציום הזה נוגע אלי עכשיו באמצע החיים?? איפה החומה של ירושלים פוגשת אותי ביום יום? בשלמא להתאבל על בית המקדש... בטח... את זה אני מבין... זה עבודת הקרבנות וכו'... אבל ירושלים והחומה שלה... איפה זה פוגש אותי ביום יום... שלכן אני צריך פתאום לעשות שביטת רעב באמצע החורף ולחשב מסלול מחדש...??

אז עזוב... במקום להיכנס כעת להבין מה זה חומת ירושלים... ומה זה ירושלים בעצמה... עזוב... בא נדבר על נקודה למחשבה מעשית ופרקטית שנוגעת לעשרה בטבת... ובכן:

תקשיב טוב טוב: אני רוצה לגלות לך כעת סוד כמוס!!! כל בוקר... כשאתה מגיע לבית הכנסת להתפלל... אתה מגיע כעת על תקן של קבלן בניה... ואתה ניגש כעת לבנות עיר!!! איזה עיר?? את **עיר אלוקינו!!!** כן... כתוב בתהילים: "גדול ה' ומהולל מאוד--- בעיר אלוקינו הר קדשו..." כתוב כאן שיש אפשרות לבנות את עיר אלוקינו... איך?? ב- **גדול ה' ומהולל מאוד!!!**

כלומר ככה: ירושלים נחרבה... החומה נפרצה... תכל'ס... כעת בבוקר הזה צריך לבנות לקב"ה עיר... ומי בונה אותה?? **אתה!!!** אתה כל בוקר מגיע לתפילה ומתחיל להתפלל מילה במילה... בחיתוך שפתיים... וכל אות בתפילה שאתה מוציא מהפה שלך **זה אבן!!!** שמעת?? כל אות זה אבן!!! ואם אות אחת זה אבן... אז מה זה מילה שלימה?? מילה שלימה זה כבר אבנים משתלבות... וככה כל מילה שאתה מוציא מהפה זה אבנים רוחניים שיוצאים במהירות אדירה מהפה שלך והולכים ובונים את עיר אלוקינו בהאצה!!! זה נראה לך דמגוגי... אבל זה סתרי תורה... זה לשון הראב"ד (בספר יצירה) **"משם רועה לכן ישראל, ונקראו האותיות לכן, כי נערך שהלכן נהלכ מסלע כן האותיות נחקרו ונהלכו משם ה' סלעיו ולווי..."** כתוב כאן שיוסף הצדיק הוא מופקד על הבניה של אבן ישראל... ואיך?? באותיות... בדיבור... בתפילה שלך אתה פשוט בונה את עיר ה'!!!

כן... כשהיינו בגן סיפרו לנו שיהודה בקול האדיר שלו יכל להחריב את כל פיתום ורעמסס... אבל שכחו לספר לנו עוד פרט עוד יותר חשוב: שבדיבורים הטהורים של יהודה בתורה ובתפילה הוא בונה את עיר ה'... **כן... הקול קול יעקב והידיים ידי עשיו!!!** מה שעשיו בונה בידיים... הרי יעקב בונה בקול שלו... מה שעשיו בונה בעשר אצבעותיו!!! יעקב בונה בחמש מוצאות הפה!!! תגיד לי: יוצא לך לפעמים לראות ערבים שעובדים באתר בניה ובונים שכונה שלימה בידיים?? תסתכל טוב טוב איך הם בונים... כי אתה היהודי... גם אתה בונה!!! אבל את מה?? את עיר אלוקינו!!! הם בונים עצים ואבנים... ואילו אתה?? אתה בונה את כל מערכת ההשפעה האלוקית... הקב"ה נטע ביהודי כח בניה מיוכלל מאין כמותו!!! שאשים דברי בפיק לנטוע שמים וליסוד ארץ... אתה פותח את הפה וזה נבנה כמו מגדל קלפים... **רק כדי להמחיש את העניין:** כשאתה מתחיל בשחירת: הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו... האם פעם ניסית לספור כמה אותיות אתה מחתך בשפתך רק בפסוק הזה?? אז לצורך העניין ספרתי!!! יצא לי 125!!! יש בפסוק הזה 25 אבנים משתלבות שכבר בנית בעיר ה'... **קדימה... ממשיכים לפסוק הבא...** שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו... שוב ספרתי... אז כבר 27 אבנים משתלבות נוספות בעיר ה'... הלאה... ממשיכים לפסוקים הבאים... אבל די... מצטער... אז סבלנות להתחיל לספור כל האותיות שיש רק בהודו לה'... אבל מה שבטוח שבשמים יש המון סבלנות... כל אות היא אבן!!! ואיפה היא אבן?? אבן בעיר ה'!!! וכל פעם שאתה מתחיל להתפלל מתפתחת פה בניה מואצת של עיר ה'... ואם התפללת את כל התפילה כמונה מעות... לפי הסדר... לפי התוואי שהיתוו לנו אנשי כנה"ג אתה פשוט הולך ובונה עיר שלימה עם חומה יציבה...

טוב... ברוך ה' התפללתי כמונה מעות... בנית את העיר מהמסד עד הטפחות... כעת הגיע הזמן של טופס 4... הגיע הזמן למסור את המפתחות...

ובכן: למי כעת למסור את המפתחות?? מי אמור לשכון בעיר הזו??

תנחש מי?? **הלב שלך!!!!** הדיבור שלך זה העיר!!! זה האבן!!! וכוונת הלב שלך היא זו שצריכה לשכון בעיר הזו... צריך גם להוציא את תיבות התפילה וגם לכוין בהם... אם רק אמרת את המילים ולא כוונת... אז אמנם יש פה עיר... אבל העיר ריקה!!! השכינה לא שם... לעומת זאת גם ההיפך... אם יש לך הרבה כוונה טובה בלב... אבל לא הוצאת את זה במילים... אז השכינה אמנם קיימת אבל אין לה עיר!!! אין לה אחיזה היכן לשכון... בשביל זה יש לנו גם מחשבה וגם דיבור!!! וצריך לשלב את שניהם ביחד... צריך להוציא בשפתים ולכוין בלב... כשיהודי מוציא בשפתיו הוא בונה בית... ואילו כשהוא מכוין פירוש המילות הוא מכניס את השכינה לתוך הבית... **דא עקא שעל כוונת הלב יש מצורו!!!** אם שמת לב... אתה רק מנסה להתרכז בתפילה... מתחילים צרור יריות ולהיעופף ולהיכנס לראש שלך... כדי שהלב לא יוכל לשכון בתוך פירוש המילות... אם פעם תעקוב אחרי הקושי האדיר שיש לנו לכוין... זה ממש מצורו!!! זה אויב שעומד עם טנקים ויורה לך לתוך המוח איזה מחשבות שיהיו... רק לא להתרכז בתפילה... והתפקיד שלנו זה להתגבר על המצור הזה... ולהשכין את הלב בעיר אלוקינו!!! להתפלל באריכות שפתיים ו-- בכוונת הלב...

אז הנה לך חיזוק נפלא שניתן להתחזק בעשרה בטבת...

בעשרה בטבת החומה התחילה להתערער!!! העיר התחילה להזדעזע... מה זה העיר? כח הדיבור שלנו... הדיבור שלנו התחיל להיפגם... להיות פחות שמור... פחות ידענו להעריך את הכח העצום שיש לנו בדיבור... שנאת חנם ולשון הרע ונבלות פה וכו' וכו'... ברגע שהדיבור נפגם... האבנים של ירושלים מתחילות להתפורר... מתחיל להיות מצור על העיר... אז כעת!!! שאנחנו עומדים בעשרה בטבת ורוצים להחזיר ולתקן את פרצות העיר... אנחנו רוצים לחזור ולבנות את האבנים הירושלמיות... איך כעת אנחנו יכולים לעשות את זה??

באמצעות הדיבור של יהודי!!! דיבור של יהודי נקרא אבן!!! כל תיבה שאתה מוציא מהפה שלך בתורה או בתפילה אתה בונה עיר... אתה בונה כלי להשראת השכינה... הנה לך חיזוק ונקודה למחשבה מעשית ליום עשרה בטבת... וליום שאחרי...

אתה מתגאה בזה שאתה צריך כ"כ הרבה מידע שיהיה לך מול העיניים בשביל שלא תמות משיעמום **אז זהו!!!** שאני כבר יושב חודש ימים על דף גמ' שלא זז ועדיין לא מיציתי אותה!!! **זו גאונות!!!** ושוב נחזור ונדגיש... אחרי שתשווין ותתגאה מול חבר שלך... כעת לגופו של עניין צריך לתת לך על הראש ש... די תפסיק עם השטויות שלך ותתחיל ללמוד כמו שצריך. סו"ס אנחנו לא פה רק בשביל לעשות פוזות בעיון שלנו... צריך ללמוד תורה בין הייתר... ותקשיב לתוכחה הזו כי זה באמת לא תכל'ס... תתקדם בחיים...

ולסיום: אני מוכרח לסייג את הדברים ולומר בנימה

אישי: אחרי כל מה שכתבתי במעלת הלימוד בעיון... אני רוצה להגיד לך שאני באופן אישי נכוויתי ברוחתי מהעיון הישיבתי... אני מאוד סבלתי בסדר א' בישיבה... לא התחברתי לעיון בכלל וזה דיכא אותי ולא ידעתי מה לעשות עם עצמי... **והיות ואני יודע שיש הרבה כאלו!!!** אז תכל'ס... מה אני בכל זאת רוצה?? אם אני בעצמי לא הסתדרתי עם העיון של הישיבה אז על מה אני מדבר?? אז זהו!!! שאני רוצה לגלות לך סוד: **עיון חייבים!!! עומק חייבים בעבודת ה'!!!** השאלה היא מאיפה לשאוב את העומק?? **זה כבר עוד נושא...** אני לדוגמה באופן אישי... את העומק שלי בעבודת ה' קבלתי דווקא מספרי רמח"ל ונפש החיים וגם קצת מתורת החסידות (ספרי חב"ד וכו') ויש הרבה אחרים שהסתדרו והתחברו ללומד'ס הישיבתי ושם קיבלו את העומק שלהם... ויש כאלו שמקבלים את זה מתורת המוסר... לא משנה מאיפה תשאב עומק ביהדות... **מה שבטוח: אתה חייב להעמיק!!!** להתלמד לשהות מול תוכן עמוק שאתה צריך להעמיק בו ולא רק לדפדף אותה... איפה בדיוק?? זה כבר לא משנה... כאן כבר יש את הכלל שאין אדם לומד אלא מה שלבו חפץ... **כמדומני שההערה הזו מאוד נחוצה!!!** כי כמו בכל דבר... לא כולם מתחברים לעיון הישיבתי... אבל זה עדיין לא פוטר אותך **מההעמיק!!!** אתה לא יכול להישאר שטחי... בדורנו להיות שטחי זה סכנה רוחנית מתקתקת... הצילו: שטחיות!!! לברוח למקלטים של העומק והעיון... ברור???

עכשיו עוד הבהרה אחת חשובה: אחרי שכתבתי כ"כ בהתלהבות אודות הלימוד בעיון באיטיות וכו'... זה נשמע שהלימוד של דף היומי במהירות זה נטו שטחיות?? **ממש לא!!!** אין שום קשר בין שני הדברים... הלימוד בעיון נצרך בשביל להיות אדם עמוק... עכשיו חוץ מזה יש מצוה בתורה של ידיעת התורה!!! שגם יהודי עמוק מחויב אליה... ובשביל לדעת את התורה יש פה משימה טכנית של הספק... ובשביל להספיק צריך לדפדף דפים ולדעת כמה יותר, ומה... מי שיש לו ראש קטן והוא לא מסוגל להבין שיש מקום לעיון ולבקיאות... באמת אין לו ראש של עיון...

בקיצור: העיון שאתה לומד... מלמד אותך איך לחיות כמו יהודי!!!

אתה יודע מה בחור יקר... רק בשביל לחדד את הנקודה... שתבין לאיזה הישגים העיון אמור להוביל אותך... אתה רוצה שאני אתן לך דמות מסוימת בדורנו שהיא לענ"ד הסמל והדוגמה לאן אפשר להגיע ע"י לימוד בעיון? לא תאמין!! אבל הסמל והדוגמה הוא לא אחר מאשר מרן הרב שטיינמן זיע"א!! אה... נשמע מוזר??... כי... לא ידוע שהרב שטיינמן הלך בסגנון של עיון... איפה בכלל רואים אצלו עיון?? בספר איילת השחר? ממש לא!! בשיעורים שלו? בודאי שלא!!! אז איפה ראו את העיון של מרן זיע"א?? אתה יודע איפה?? **בעצם צורת החיים שלנו!!!**

כמו שבחור מסוגל לשבת חודש ימים מול דף אחד וזה לא משעמם לו!!! אז מרן הרב שטיינמן היה חי חיי פשטות במשך מאה ושלוש שנים **ואף פעם זה לא שיעמם אותו!!!** הוא אף פעם לא היה צריך לגוון את החיים... הוא לא היה צריך לצאת לגיאורגיה או לקפריסין בשביל לרענן את החיים... הוא לא היה צריך לגוון את הביגוד ואת הרהיטים בבית שלו... איך?? איך הוא עשה את זה?? מה התשובה???

מי שלומד בעיון!! מי שמתלמד איך לשבת מול דף גמ' אחד ולהעמיק בו!!! אז הוא יכול להמשיך לעשות שטייגן ואז הוא לומד גם איך להתפלל כל יום אותו טקסט ולא להשתעמם מולו... הוא לומד איך לחיות את התרי"ג מצוות הכ"כ קבועים שלנו ולהתפעל כל יום מחדש מעוד הרגש בעבודת ה'... **מי יכול לחיות כ"כ הרבה שנים סביב אותה יידישקייט ללא שום שינוי ואף פעם לא למצות??** רק מי שלומד להעמיק!!! הנה לך בחור יקר... שאלת לאן העיון מוביל אותך?? איפה ה"סיום" של העיון?? **אז הנה!!!** הנה לך היעד של עיון... היעד של עיון הוא להביא אותך למקום עמוק שכזה שלא תצטרך לגוון את היהדות שלך... שלא תצטרך כל הזמן לחפש או חומרות חדשות ביהדות... או פרשיות מסעירות בשביל לגוון את היהדות המשמימה שלך... **לא!!!** הרב שטיינמן חי בארבע אמות התורניות שלו במשך מאה שנה ואף פעם הוא לא הגיע למצוקה של יאלה תגוון... הנה לך **לשם אתה חותר בלימוד העיון שלך!!** לשם אתה צריך להגיע!!! וזה בנפשך!!! כי... כי החיים של השטחיות בדורנו הם חיים מאוד משמימים... עצובים... ו... וגם יקרים... אתה יודע מה זה כל היום לחפש לאן לצאת... וכל היום לחפש איך לגוון... אתה יודע מה זה לשבת מול נגן וכל דקה להחליף שיר... וכל חצי דקה לבדוק אם מישהו התקשר או יש איזה עידכון חדש... **אתה יודע איזה מתיש זה??**

עכשיו רק נסגור את הפינה... כעת תבין מה האינטרס הישיבתי להספיק כמה שפחות... **זה פשוט עניין של פחה!!!** כן... אני יודע להעריך מה זה עיון... והיות והעיון נמדד בין הייתר **באיטיות** אז הפוזה שלי שהספקתי **הכי** פחות... בקיצור: גאוה!!! נו... אז גאוה כידוע זו מידה מגונה... אבל!!! אחרי שאתה כבר סובל ממידת הגאוה... אז לפחות אתה מתגאה במקום הנכון... **לפחות יש לך על מה!!!** כן... יש בחורים בגילך שמתגאים בזה שהם מקבלים למכשיר שלהם 150 הודעות ביום... יש בחורים קצת יותר שמורים שהפוזה שלהם שיש להם חמש מאות אנשי קשר בפלאפון... **אז גם לך מותר שיהיה פחה משלך!!!** תעמוד מול חבר שלך עם המכשיר הזה ותגיד לו בבוז:

קנאה צורבת וההישג האדיר הזה זועק לשמים ואי אפשר לקחת לו את זה... לעומת זאת!!! להבין מה עושה הבן עליה הזה שלומד עוד סדר א' בעיון אמיתי...?? **על דרך החיוב מאוד קשה להסביר את זה!!!** אבל לדאבוננו על דרך השלילה?? **על דרך השלילה די קל להבין את זה...** כשאתה עומד היום מול נוער מתמודד ורדוד... ותנסה לבקש מהם לשבת מול טקסט עומד!!! ולא זז... נראה כמה זמן הם מסוגלים לשרוד?? זה עניין של דקה עד שתי דקות עד שהפנים שלהם זועקות יאלא... **יאלא תגוון... תדפדף** כבר לתמונה הבאה... **תעביר** לשיר הבא... זה הדור שלנו כידוע... אתה עומד מול הבריאה הלא מתוקנת הזו ואתה שואל את עצמך: **רבש"ע: הבן אדם הזה יום אחד הרי יצטרך לבנות את החיים שלנו!!!** ובחיים עצמם כידוע שום דבר לא עובד עם "יאלא תגוון...!!!" **לגוון** אפשר אולי עם הראש נרגילה... **לדפדף** אפשר במצלמה דיגיטלית... **אבל לא בחיים!!!** אדם יום אחד אמור לבנות חיים עם מערכת משפחתית קבועה ויציבה **שחס וחלילה חס ושלו** אם הוא יגוון אותה וידפדף אותה... אי אפשר **לגוון** את ההורים... ואי אפשר **לדפדף** את האשה... ואי אפשר **להחליף** את הילדים ככה בשביל לגוון... **אלו הם דברים קבועים שאתה צריך לבנות פה בנין קבוע!!!** בשביל זה צריך מינימום של הריש עמוק!!! בשביל זה מוכרחים להתרגל ולהתלמד לשהות מול ערך מסוים ולהעמיק בו ולהתחבר אליו... ליצוק בו עמוק.

בשביל זה חייבים עיון!!! בחור בן עליה יקר: **אני אגלה לך סוד כמוס:** עבדו עליך!!! אמרו לך שאתה צריך ללמוד עיון... בשביל מה?? בשביל לדעת איך ללמוד... מה פתאום... זה לא בשביל לדעת איך ללמוד... אלא בשביל **לדעת איך לחיות כמו יהודי!!!** יהודי צריך לבנות חיים עמוקים!!! הקב"ה רוצה ממך יום אחד שאתה תבנה בנין... אבל לא סתם... לא בניה קלה... לא גבס... לא קאראוון אלא **בנין עדי עד!!! בנין נצחתי!!!** הוא רוצה שתבנה לו משכן קבוע!!! בשביל לבנות בית קבוע חייבים עומק... כי אם אתה תהיה שטחי... אז בן אדם שטחי לא מסוגל להתעסק עם נכסי **דלא נידי...** כי הוא כל הזמן צריך לגוון... הוא כל הזמן צריך שהדברים יזוזו לו מול העיניים כדי שלא יהיה לו משעמם ח"ו... אז מה הוא יעשה עם הילדים שלו?? כמה אפשר לראות את אותם ילדים מול העיניים?? יאלה תגוון... תחליף את הילדים... כמה אפשר להתפלל אותה תפילה וללמוד אותה תורה ולהדליק אותם נרות חנוכה מידי שנה? יאלה תגוון... **בן אדם חסר עומק לא יכול להיות יהודי אמיתי!!!** הוא לא יכול להסתדר עם מעגל שנה שחוזר על עצמו קבוע!!! הוא לא מסתדר עם תורה קבועה שלא תהיה מוחלפת!!! הוא חייב תמיד סגולות חדשות וכל מיני טרנדים חדשים ביהדות כדי שיכניסו אותו למצב ולאורה... הוא צריך כל הזמן נייעס חרדי וכל מיני התפתחויות בתוך המערכת כדי לא למות משיעמום... ואילו דווקא החיים האמיתיים שלו בבית ובמשפחה... דווקא הם אצלו נובלים ומיובשים... כי... כי... יאלה תגוון... ומה נעשה שזה לא מגוון... ואני מברך אותו מעומק לב שזה לא יהיה מגוון... רק מגוון כזה ואבדנו... בחור יקר: אתה אולי צעיר מידי להבין את המשפטים האלו... אבל המבוגרים ממך מבינים את זה יותר מידי טוב...

האם יש ביהדות מושלם לגמרי לגמרי...???

גם חוסר שלימות... ובסוף משיח בן יוסף יגיע דווקא ממנשה...

הנקודה הזו היא נקודה עדינה שצריך כל הזמן לתמרן בה!!!

אני אתן לך דוגמא: נניח שאני כעת עומד ומדבר בגנות פגעי הטכנולוגיה והמכשירים הלא מסוננים... שיש היום יהודים פשוטים וזולים שצריך להתרחק מהם ומהמונם... והם עלולים לקלקל אותנו... לפתע מישהו שולף לי קריאת ביניים... איך אפשר לדבר בגנותו של יהודי פשוט?? אתה יודע איזה כח יש ליהודי פשוט?? נו... הוא צודק?? בטח!!! האר"י הק' והבעש"ט הק' דיברו על גדלותו של יהודי פשוט... אבל שתהיה לי בריא!!!

לא פה!!! פה זה לא נכון להגיד את זה!!!

כשאנחנו מדברים על האויבים הרוחניים שלנו שמכלים כל חלקה טובה בכרם ישראל... כאן אין מקום להכיל ולחבק ולהגיד מה הכח של יהודי פשוט... לא!!! ממש לא!!! כאן צריך לתבוע רוממות ולא פטשות!!! אבל רגע לאחמ"כ... אתה פוגש יהודי מרומם משלנו... שמזלזל ושוף בוך על היהודי הפשוט מהמגזר השני שכל חטאו שהוא לא לגמרי "משלנו"... כאן כן צריך להזדעק ולומר: אתה יודע מה זה יהודי פשוט... אז מה והוא לא מחמיר בכל מה שאתה מחמיר?? יש לך מושג מה זה יהודי פשוט...??

שני המשפטים המנוגדים האלו יכולים להיאמר כמעט בתוך כדי דיבור ו... זה לא סתירה... למי?? למי זה לא סתירה?? למי יש לו דעת!!! כי אם אין דעת הבדלה מנין... צריך להבחין מתי המשפט הזה נכון וצריך להיאמר ומתי לא... צריך לדעת מתי צריך לשים את מנשה לפני אפרים ומתי לא!!! כן... יוסף עדיין ממשיך לשים את מנשה לפני אפרים... ואני אגלה לך סוד: גם הרבש"ע שם את מנשה לפני אפרים!! משיח בן יוסף יגיע מבני מנשה ולא מבני אפרים... (לפני אפרים ובנימין ומנשה עוררה גבורתך... מכאן המדרש לומד שמשיח ממנשה) ומאידך: צריך לדעת מתי לשים את אפרים לפני מנשה!! סו"ס ככה מטונו השלימה של יעקב תובעת... ככה דרך ישראל סבא תובעת... וצריך שכלל!!! לדעת מתי כן ומתי כן...

אבל כאן יש פינה חשובה שצריך לסגור אותה:

מקודם סיכמנו בצורה גורפת שיוסף למד להכיל שאין שלימות!!! ואצל יוסף היסוד הזה של "חוסר שלימות" זה ממש בבת עיניו... עד כדי כך שהוא קורא למנשה על שם החוסר שלימות... נכון... ככה סיכמנו?? סליחה... רגע... בעצם מי אמר?? מה פשר העיקרון המקודש הזה שאין שלימות?? מהיכא תיתי?? מה העקשנות הגדולה לטעון בקנאות שאין שלימות בעבודת ה'?? מה כ"כ עקרוני בזה שיוסף קורא את שם בנו עליו??

העניין הוא פשוט מאוד:

יש שלימות!!! אצל מי?? אצל יעקב אבינו!!! ויבא יעקב שלום!!! אבל ברגע שנולדו ליעקב אבינו שנים עשר שבטים... הרי עבודת ה' כעת מתחלקת ומתפצלת בין שנים עשר חלקים!! ומכאן ואילך מוכרח!!! מוכרח להיות שלכל אחד יש רק חלק אחד מהשלימות!!! שביחוד!!! יחד שבטי ישראל יש שלימות!!! אבל כל אחד כמות שהוא לבדו... הוא מחזיק פזל וחלק אחד מהשלימות... וזה העקרון המקודש של יוסף!!! כשיוסף נמצא במצרים הרחק מאחיו... הוא ואחיו... כל אחד במקומו הוא מבנינים כעת ששלימות העבודה והשראת השכינה יכולה להגיע רק באמצעות שנים עשר שבטים... וממילא כל זמן שאני כעת לבד?? מוכרח להיות שאין אצלי שלימות!!! נו... אז מה יהיה...? זהו... להשלים עם מר גורלי שאני אף פעם לא אהיה מושלם?? לעשות קריעה ולהשלים עם הבשורה המרה שאני תמיד אשאר חסר ואף פעם לא אגיע לשלימות??

לא!!! חס ושלום!!! יש אפשרות אחת ויחידה!!! איך להגיע לשלימות!!! אתה יודע איך?? היות והשלימות מפוזרת בין ה-י"ב שבטים... אם אתה מוכן לפתוח את הלב ולקבל מכל אחד מהי"ב שבטים... מתוך הבנה שאצל כל אחד נמצא חלק מהשלימות... אם באמת תהיה מוכן לקחת מכל קהילה ומכל מגזר את הטוב והמושלם שבה... כאן יש לך סיכוי טוב להיות שלום!!! אבל כל זמן שאתה חושב שכמות שאתה לבדך אתה שלם... אתה יכול להמשיך לחלום שאתה שלם... כן!! יש הרבה כאלו שבטוחים שהתורה ניתנה רק לאבא שלהם ורק הם צודקים וכל מי שלא הולך בדיוק בדרך שלהם אז הוא טועה לגמרי... האנשים האלו לא מוכנים לקבל מאף אחד... לא מוכנים להכיל שיש נתחים שלימים בעבודת ה' שמחכים להם דווקא במגזר השני... ו... ואח"כ מגיעים ההפתעות... פתאום הוא מגלה שאמנם בנקודות החזקות שלו הוא באמת מושלם ויחיד בזה!!! אבל יש חלקים שלימים ביהדות שהוא פשוט לא ידע על קיומם... כי... כי הם חיכו לו בשבת השני... כן... יוסף הוא מרכבה לספירת יסוד... אבל התורה שהוא שכת... מחכה לו אצל יששכר ולוי... כן... ה"אברך" יוסף מרום מדרגתו התובענית והמושלמת והבלתי מתפשרת... גם אחרי שהוא משנה למלך ונמצא ברומו של עולם... גם במקום הזה הוא מבין שהשלימות האמיתית שלו תבא רק ביום שהוא יצליח לאחד את כל האחים שיובאו בית יוסף ולשבת איתם סביב שלחן אחד... רק אז ותחי רוח יעקב אביהם ורק אז יגיע התיקון השלם...

אבל אנחנו כנראה קצת יותר מוצלחים מיוסף... ולא נאה לנו להגיע למסקנה שהשלימות שלנו תלויה גם ביהודים אחרים... זה עניין של בחירה!!! מי שלא יקבל את האמת הפשוטה שכתובה במאמר זה ויתקף אותי כדרכו (בנושאים אלו...) אני איכשהו אספוג את הביקורת... אבל ידיו הנק... בסופו של דבר ההפסד כולו שלך... אתה הוא שנטשאר חסר!!! אתה נשאר עם אבן אחת בלבד בחושך... ובמשבצת אחת בחושך יש רק שלוש או חמש אותיות בלבד וזה לא מספיק בשביל מקלדת... חבל!!! בשביל לקבל אורים ותומים אתה חייב שיהיו שנים עשר משבצות שלכל אחת מהם יש כמה אותיות וביחוד!!! יש מקלדת אחת שלימה!!! מי שרוצה להישאר שם לבד עם הקהילה שלו... יערב לו... אבל הוא נשאר בלי מקלדת... בלי לדעת מה רצון ה' האמיתי... לבחירתך...

בפתח הגיליון נעצרו בזה שיוסף קורא את שם בנו הבכור מנשה על שם החוסר שלימות!!! יוסף כבר למד להכיל מציאות של חוסר שלימות!!! עד כאן מנשה... אבל אל תשכח שיוסף יש עוד בן... לבן השני של יוסף קוראים אפרים!! על שם מה?? "כי הפרני אלוקים בארץ עניי!!" אפרים כבר נקרא על שם הגדולה והשלימות שיוסף זוכה לה כעת!!! לאחר שהוא עלה לגדולה... אבל עם כל הכבוד ליהפני שיש לאפרים... יוסף יותר מחשיב את מנשה!!! מנשה יותר קרוב ללבב של יוסף... כי מנשה מסמל את העבודה הפנימית ואת השלימות המהותית שיוסף עשה... יוסף עשה כבוד דרך מאוד אורח עד שהוא הגיע למדרגה שהוא מסוגל להכיל את החוסר שלימות שמתבטאת ב"נשני אלוקים..." לכן אצל יוסף מנשה הוא הבכור!!! (על משקל "אידי דאתא ליה מדרשא חביבא ליה") והנה... יוסף מגיש את שני בניו ליעקב... אבל יעקב אבינו מתעקש להניח את היד על ראש אפרים... זה חורה ליוסף!!! אבא... תחשיב יותר את מנשה... אני כבר לא יוסף של פעם... שמסוגל להכיל רק שלימות של "הפרני!!" אני כבר יוסף שמבין את האחים שלי, ומסוגל להכיל מציאות של "נשני אלוקים..."

אבל יעקב אבינו לא מסכים!!! פונה יעקב אבינו ליוסף ואומר לו:

ידעתי בני ידעתי!!! אני יודע שירקת הרבה דם עד שהצלחת להכיל את החוסר שלימות שיש בן תמותה... אבל עדיין!!! גם אחרי שאתה מבין מציאות של חוסר שלמות!! אבל עדיין יוסף זה יוסף!!! ויוסף צריך להמשיך לתבוע שלמות ולרצות שלמות!!! ולהעמיד לעצמו יעד של שלימות ללא פשרות!!! אסור ליוסף להחשיב את מנשה יותר מאפרים!!! חייבים להמשיך לשים את אפרים בראש סולם העדיפויות והערכים!!!

הבנת מה יעקב אבינו אמר כאן ליוסף??? איזה מסר הוא העביר לזו???

אז עזוב... במקום שנתחיל להסביר את זה... בא נתרנס את זה מיד למושגים שלנו... ובכו: אני עובד ה' ומדקדק קלה כבחמורה ומטבע הדברים אני גם מאוד תובעני וביקורת... מאוד קשה לי לראות את חברי לספסל שזוהר בהלכה קצת פחות מהראף שלי... מאוד קשה לי לקבל את השרונו של... אני מגדל את ילדי מתוך תובענות בלתי מתפשרת לדקדוק ההלכה ברמה הר גבוהה!! ולימוד התורה בהתמדה כל החיים בלי שום תירוצים... ובי"ה בזכות זה אני מגדל משפחה מרוממת של בני תורה ובני עליה... והנה ברך ה', לאחר הרבה עבודת המידות פנימית בני לבין עצמי!!! ב"ה לאט לאט משהו אצלי השתנה מבפנים... והיום אני מסוגל לקבל ולהכיל את השני!!! לקבל את הטעויות שלו!! ולהכיל אותו!! אני כבר לא כל הזמן רק מבקר ופוסל ושולל... היום אני כבר אוהב את כל עם ישראל... גם את היהודים הפשוטים והתמימים... גם את עמי הארצות אני מסוגל להכיל... ב"ה...

אבל כעת מתעוררת בעיה גדולה!!! ברגע שאתה מתחיל להכיל את היהודי הטועה... בשלב מסוים אתה כביכול נותן גושפנקה לסובלנות וסלחנות... פעם הייתי תובעני... תבעתי שלימות... והנה... ברגע שהתחלתי להכיל ולהבין את היהודי החלש... כאן מתעורר סיכון... שכעת אני אתחיל להיות כזה רכוכי... אני כבר לא אתבע מעצמי

בא נגיד את זה ככה: אם אני יודע כ"כ טוב ללמד זכות על היהודי החוטא ולהכיל אותו!!! אז מה יקרה אם אני בעצמי אכשל ח"ו בחטא... גם אז אני אדון את עצמי לכף זכות... ואחבק את עצמי והכל בסיידר???

כן!!! זו בעיה מוכרת!!! יש כאלו שהטעות הזו עולה להם במחיר חייהם!!! הם מאוד מכילים את השני... ועל הדרך הם גם מכילים את עצמם... מכילים את החולשות של עצמם וסולחים לעצמם... ונשארים כל החיים דבוקים לריצפה... כן... הריצפה מכילה את כל מי שנדבק אליה ולא רוצה הרומם ולהתעלות ממנה... נו... מה באמת עושים???

פלונטר: איך מצד אחד צריך להכיל חוסר שלימות!!!

ובד בבד לתבוע שלימות ולא להירדם בשמיהה???

הנה!!! בדיוק זו הנקודה שיעקב אבינו מלמד את יוסף:

יוסף צריך להישאר יוסף!!! יוסף חייב להמשיך לתבוע שלימות ללא פשרות!! יוסף צריך להמשיך לתבוע מעצמו צידקות גמורה ללא התחמקות!!! יוסף צריך להמשיך להציב את אפרים בסולם השאיפות, וכמודל לחיקוי שלשלימות הזו צריך להגיע ואין אופציה אחרת!!! אה... מה עם "נשני אלוקים"?? מה עם עבודת המידות של יוסף שהוא כבר מסוגל להכיל חוסר שלימות?? כן... אחרי שתחנך לשלימות בלתי מתפשרת!!! ואחרי שיהיה לנו עסק עם אדם מרומם שתובע מעצמו ללא פשרות!!! מכאן!!! מהמקום הזה, תבא ותתבע מעצמך כעת עוד משהו... להכיל את השני שהוא פחות מושלם... כלומר: להכיל את הפחות מושלם זה טוב!!! אבל רק בתנאי שאתה עצמך כבר אחוז בתביעה של שלימות לא מתפשרת!!! ומהמקום הזה... שאתה נאחז בשלימות... מכאן צריך להתקדם עוד שלב ולהכיל את הפחות ממך... הבנת?? זה דבר מאוד פשוט והגיגוני...

ואגב: זה ההבדל בין אברהם ללוט... שים לב: שניהם מלמדים זכות על סדום... גם אברהם מלמד זכות על סדום... וגם לוט מנסה ללמד עליהם זכות... אבל מצא את ההבדלים!!! כשאברהם מלמד זכות על סדום הקב"ה מקשיב לכל מילה שלו והיא נכתבת בתורה... אבל כשלוט מנסה לסגור על סדום... המלאכים משתקפים אותו בניזיפה... תשתוק... אין לך זכות לדבר... ולמה??? כי אברהם שכבר תובע מעצמו חסד בלתי מתפשר!!! "כי ידעתיני למען אשר יצוה את בניו... לעשות צדקה ומשפט..." מהמקום המושלם של יו לו רשות ללמד זכות על ציר הרשע ולחבק אותם ולהכיל אפילו את הרוע של סדום!!! אבל אתה לוט שהיית חי איתם והושפעת מהם וכבר לא היית רחוק מהם... לך אין רשות ללמד זכות על סדום!!! אין לך רשות להכיל אותם... אדרבה...

כל הסיבה שנשארת לוט זה רק בגלל שחיבתך והיכלת אותם וסיגירת עליהם... מי ביקש מלך לסגור עליהם? אתה לא ברך לסגור עליהם... אתה צריך לשנא אותם ולתעב אותם ולתבוע מעצמך לא להיות כמותם!!! בקיצור: רק אדם שיש לו אחיזה בשלימות, רק משם אפשר להכיל חוסר שלימות!!! אבל מי שהוא עצמו חסר שלימות... אסור לו לחבק את החוסר שלימות של עצמו!!! הבנת את העיון???

זה הזו שיח בין יעקב ליוסף... יוסף מחשיב מאוד את מנשה!! ובצדק... כי אצל יוסף... להכיל חוסר שלימות זו עבודת חיים!!! אבל עדיין... יעקב אבינו מחנך את בנו יוסף: אסור לגמרי לגמרי להפוך את הקערה על פיה!!! אסור להציב את החוסר שלימות במזרח!!! אדרבה... תמיד צריך לשאוף לשלימות!!! ולכן אפרים תמיד צריך להוביל על פני מנשה!!! אחרי שברור לכולם שצריך לשאוף לשלימות... עכשיו... מהמקום הזה צריך לדעת להכיל